

GÉCZY OLGA KARMESTER ÉS FESTŐMŰVÉSZ ÜNNEPE
50 éve mutatkozott be a Bartók Béla Kamarazenekar

Géczy Olga karmester - festőművész

2020. január közepén bensőséges házimuzsikálás keretében emlékeztek meg Géczy Olga barátai, tanítványai és tisztelői az általa alapított kamarazenekar jubileumáról. Az est vendége volt prof. Prokopp Mária művészettörténész, Simon Erika tanár, író, Kaiser László a Hungarovox Könyvkiadó vezetője és Czigány György költő, szerkesztő. A Bartók Béla Kamarazenekar egykori művészei közül is többen jelen voltak, hogy az alapító-karmesterrel együtt emlékezhessenek vissza a fél évszázaddal ezelőtti bemutatkozó hangversenyre, melynek zeneakadémiai műsorán Bach I. Brandenburgi versenye és Mozart Requiemje hangzott el.

Géczy Olga és a Bartók Kamarazenekar a Zeneakadémián

Prof. Dr. Prokopp Mária köszöntötte a résztvevőket Czigány György felidézte emlékeit a fiatal karmester kollegináról, az 1969. dec. 20-án a Zeneakadémia Nagytermében tartott koncertről és annak visszhangjáról. Prof. Perényi Eszter hegedűművész, aki szereplője volt Géczy Olga 1969. évi hangversenyének Bach szólószonátát adott elő. Harsányi Zsolt, a Bartók Béla zenekar tagja emlékezett az 1969-es koncertre és Bartók dallamokat ad elő fagoton. Simon Erika szólt Géczy Olga művésznővel való megismerkedésének élményéről, Kis-Leizer Anna: Bartók Béla: Román táncokat adott elő zongorán. Kaiser László a Hungarovox kiadó vezetője szólt a Géczy Olga művészi pályájába betekintést nyújtó készülő kötetéről. Az Artstudio falain PAJOR ILDIKÓ festőművész "Hang Szín Kép Sibeliusnak" című kiállításának digitális grafikái láthatók.

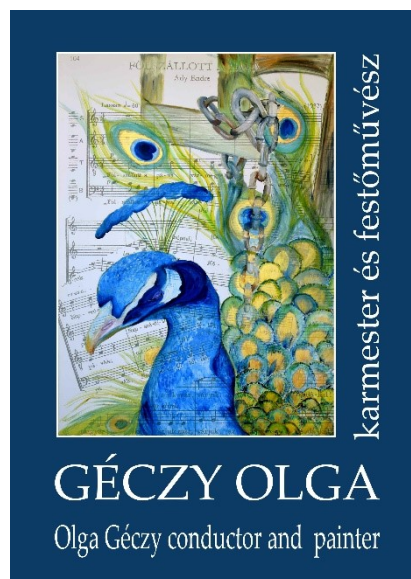
Fotó: Paiss László, David Aurell

[Az eseményről készült album ITT látható](#)

Géczy Olga: Önarckép

Szó eshetett az aktuális tervekről is: 2020. március 31-én, kedden 16 órakor a Pesti Vigadóban mutatják be a GÉCZY OLGA KARMESTER ÉS FESTŐMŰVÉSZ című könyvet, melynek Prokopp Mária és Simon Erika a szerzője. A művészettörténész elemzése olvasható majd Géczy Olga festészetéről s a kötetben láthatók a művek válogatott darabjainak fényképei is. Simon Erika fél könyvnyi interjút készített Géczy Olgával, a karmesternő életéről, zenei pályájáról s természetesen a Bartók Béla Kamarazenekar megalakulásának meghatóan szívderítő előzményeiről, küzdelmeiről s a karmester svájci esztendeiről, külföldi sikereiről is.

Az alábbiakban e magyar és angol nyelvű könyv (a Hungarovox Kiadó jelenteti meg) néhány mondatát idézzük előlegül.

Simon Erika:

A muzsikus pályája folytatódott a festőművészában. A ritmus, a vonalak, ívek megrajzolása, a frazeálás, a dinamika, a színek kezelése jelen van mindkettőben. Regényes, szép, küzdelmes és szinte kalandos az életutad Galántától Los Angelesig, Svájcól Litvániáig és Budapest hírhedten zaklatott sorsú, elhanyagolt egykori városnegyedében a „nyóckerben”, igen, a nyolcadik kerületben. Oda kerültél gyermekként a kitelepítés után Galántáról. Nem sejtve, hogy a Galántai táncok szerzőjének, Kodály Zoltánnak jelenlétében fogod kislánként vezényelni az énekkart, hogy Andor Ilona legendás hírű kórusa lesz a zenei környezet, amelyben felnősz. És egyszerre ott állsz majd egy kibontakozó, növekvő zenekar élén, mely létét neked köszönheti.

Géczy Olga: Andor Ilona

Egy elhagyatott nyolcadik kerületi iskolában kezdődött az ifjú karmester pályafutása. Előbb énekkart szerveztél a jó hangú gyermekek lelkes közreműködésével, sok cigány muzsikus-család apraja-nagyja állt ott rendelkezésedre. Muzsikáltatok, egyre többen és egyre lelkesebben. De ezek a kisgyerekek egyáltalán tudtak-e kottát olvasni?

Géczy Olga:

Hogyne! Zenedébe jártak, tudod, ezek rettentő muzikálisak, bizonyos irányban fegyelmezetlenek, de mind zenedébe járt, majdnem mindegyiknek a családjában volt éttermi muzsikus. Ez egészen kiváló zenei közeg volt, hamar összeverbuválódott az együttes. Csellista nem volt, (harmadik hegedűre kellett írni a szólamát) nagybőgőkkel se álltunk rosszul. Mentem a Józsefvárosi Tanácsba, hogy már adva van ez a gyerekzenekar, és kérdeztem, milyen támogatást tudnak adni. Mondták, hogy lehet az iskolában próbálni, valami kevés pénz van arra, hogy kottát lehessen venni. Akkor élénken működött az Országos Filharmónia ifjúsági hangverseny-sorozata, abból már lehetett anyagot válogatni. Egyszer jön egy tanárnő, és azt mondja nekem: jöttem megnézni, hogy hova jár az Aranka, mert teljesen odavan, úgy szeret ebbe a zenekarba járni. Ez volt Szirom Aranka tanárnő. Kérdezte, hogy jöhet-e ő is? Ez adta nekem az ötletet, hogy igen, tessék bejönni. Akkor hozhatom a barátnőmet? Egészen egyszerű, természetes folyamattal elkezdtem a konziból kiséítőket hívni. A végén egy nagyon jó színvonalú amatőr zenekarrá fejlődtünk. Mondtam, hogy ezt nem lehet Józsefvárosi Ifjúsági Zenekarnak hívni, szerettem volna felvenni Kodály nevét. Volt kapcsolatom, mert ugye én Sárival, Kodály későbbi feleségével együtt jártam különböző zeneórákra fél évig a Zeneakadémián.

Géczy Olga: Kodály Zoltán, Kodályné Péczely Sárrika és Géczy Olga

Tanár úr azt mondta, hogy még várjunk. Én meg úgy gondoltam magamban, lehet, Tanár úr, hogy Önnek van ideje várni, de énnekem nincs. Elhatároztam, hogy elmegyek Bartókékhoz.

Simon Erika:

Igen, láttam, hogy Bartók Béláné Pásztory Dittától is van egy ajánlásod...

Géczy Olga:

Ifjabb Bartók Bélától is van egy levél, mert ezek a nagy nevek: Kodály, Bartók védettek, nem lehet csak úgy, hozzájárulás nélkül fölvenni bármiféle együttesnek. Az volt a kikötésük, hogy adjak egy koncertet, amire ők elküldik a megfigyelőiket, az egyik például Ujfalussy József zenetörténész

Géczy Olga: Ujfalussy József

professzor volt, aki nagyon szeretett engem a főiskolán is, ahol növendéke voltam. A koncert meghallgatása után eldöntik, hogy megkapjuk-e a Bartók Béla nevet, vagy sem. Úgy gondoltam, hogy Bach I. Brandenburgi versenyét, és a Mozart Requiemet tűzöm műsorra. Ella István énekkarát kértem fel, a négy szólista pedig: Andor Éva, Zsigmondi Gabriella, Réti József és Hantos Balázs volt. Kibéreltem a Zeneakadémia nagytermét, ez 1969-ben volt december 20-án talán – és a nagytermet megtöltöttem emberekkel.

Úgyhogy le lehetett vonni a következtetést, hogy erre oda kell figyelni. A Bartók-család azt mondta, hogy íme, itt a név és tessék viselni, levédte a fővédnök, és ettől kezdve lett a nevünk Bartók Béla Kamarazenekar.

Az illusztrációk a fenti beszámolóhoz lettek válogatva. (A Szerk. megj.)